

HA ÉN KRITIKUS VOLNÉK:

- rengeteget olvasnék, tájékozott volnék; a tájékozódást azzal is segíteném, hogy ügynököket tartanék, olyanokat, akikről ezt lehet tudni, és olyanokat, akikről nem;
- ismerném az írókat, tudnám róluk, mit érnek s érhetnek, mit akarnak s mit nem, hogy pl. egy művészi vállalkozásban bravúrosan kimondtak valamit, vagy csak rosszul fogalmaztak;
- nem volnék lekenyerezhető; üres hassal őszinte az ember, mondanám kárpótlásul (vagy: lekenyerezhető volnék, és akkor a teli hasú változatot hirdetném);
- kezemhez nem tapadna vér, ismerném a korszellemet, mely a minőséget tűzte zászlajára, vagyis *utóbb* megvetném tulajdon magam *elébbi* galádságaim miatt, ebből pedig hátrányaim származhatnának;
- olykor semmin sem lepődnék meg, olykor meglepődést mímelnék;
- ideológiákkal felvértezett szárnyaim alatt kedvükre sétafikálhatnak az író urak: egy öreg kotlóba ojtott őrangyal volnék;
- tudnám, hogy a mű nemcsak téren és időn kívül létezik, hanem a „valóság”-on is kívül, *denikve*: nem szankcionálnám az írókat avval és azért, hogy ilyen nincs! („Ami gondolható, az lehetséges is.”)
- bár mindig esztétikailag mondanék ítéletet, nem feledném, amit Kafka írt a Naplójába: az esztétikai élvezetig csak az erkölcsi tapasztalaton és gőg nélkül juthatunk el; a regényt regénynek, a novellát novellának, a műfajtalanságot műfajtalanságnak nevezném;
- *j ó* nőekkel vétetném körül magamat, akik nők *szépek*;
- magamba fogadnám a negatívumokat, melyek leküzdésére jogot formálnék; ebben a jó írókra hasonlítanék;
- saját gyengeségeim és a kor sajátos meghatározottságai néha elnézővé tennének, viszont tüstént jelezném, hogy azért nem ejtettek a fejem lágýára;

– a Lap érdekeit helyezném legelőre, ám a közte és a magam véleménye között feszülő ellentmondásokról szigorú arccal, de miként egy lenge szoknyát, fellibbenttem a leplet;

– nem volnék butácska;

– nem sugdosnék sem az író, sem az olvasó fülébe; nem kötnék mindent az orrukra;

– a provincializmust olykor helyi sajátosságoknak, olykor provincializmusnak hívnám;

– nyelveket bírnék;

– ha valamit nem tudnék, vagy rosszul volnék tájékoztatva, tehát tévednék, mindig volna biztos alibim; kicsit pimasz volnék;

– az életben pompásan eligazodnék, ha én kritikus volnék.